

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

De perfecta propriæ voluntatis abnegatione, atque de obedientiæ
gradibus. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

Dodecima est perfecta mortificatio
 omnis proprię voluntatis in totali vo-
 luntariaque resignatione, ad omnem
 internam derelictionem suffrendam pro-
 pter amorem Dei. Notandum quod nobi-
 lissimum eorum quę Deus homini contu-
 lit, est liberum arbitrium, per quod solum
 peccata committit, aut virtutes perficit. Et
 ideo nihil homini tam nocuum est, quàm
 perfrui sua viciata propria voluntate. Nā
 ipsa est quasi fundamētum, super quod om-
 nis inordinatio peccatorum congrega-
 tur & quiescit; sed si euertimus hoc fun-
 damentum, *corruent omnes muri Iericho*
 id est, omnis vitiosę affectionis. Ara-
 men istud non sic intelligas, quasi necessa-
 rium sit homini obedientiam vouere, vt
 ad perfectionem valeat peruenire: sed si-
 cut supra dictum est de voluntaria pau-
 pertate, sic etiam hęc dico, quia illis ne-
 cessarium est sub obedientia stare, qui ex-
 ercitari ab alijs indigent, vt ad perfectionē
 perueniant, cō quōd seipsos non bene va-
 leant vincere, & mori propter modicum
 amorem Dei & tractum, quem in se de-
 bilem adhuc sentiunt, & magnum tra-
 ctū immortificationis & irresignationis,
 quem adhuc habent. Itaque quādo huius-
 cecmodi

*Liberi ar-
 bitrij no-
 bilitas.*

*Voluntas
 propria.*

Iosus 6.

*Obedien-
 tia quibus
 necessa-
 ria.*

DE MORTIFICAT. 254

remodi homo bonæ voluntatis est, necesse est, ut ad obedientiam se obliget, ut cæteris quoque temporibus dum iterum rebellionem & immortalitatem naturæ suæ senserit, ab alijs compellatur seipsum relinquere. Sed qui perfecti sunt, aut si adhuc perfecti non sunt, tamen spiritu Dei & gratia eius atque amore sic aguntur, ut oporteat eos totaliter mori voluntati propriæ, eamque relinquere, & sequi ab intra tractum ac placitissimam Dei voluntatem: istis non est necessarium sub obedientia stare & regi, quia sub diuina obedientia stant ad semetipsos relinquendum, & voluntatem domini secundum omne eorum nosse in omnibus sequendum. Veruntamen necessarium est eis (scilicet perfectis prædictis) habere propriam voluntatem standi sub obedientia aliorum, si scirent Deo id magis placere. Propterea qui extra religionis statum remanet, non propter libertatem naturæ & sensuositatis, sed solummodo ob retinendam libertatem spiritus ad die noctuque propinquius meliusque coniungendum se Deo in omnibus exercitijs spiritualibus, in hoc laudandus est, & non vituperandus: sed oportet ipsum diligenter cauere, ne abutatur libertate sua, sed Dei obedientiam assumat in omnibus modis, uti iam prosequar.

*Obedien-
tia voti.*

Tres itaque sunt obedientiæ gradus. Primus est obedientia voti, quod factum est in professione. Sed multi inveniuntur, qui quamvis operibus ab extra votum obedientiæ impleant, tamen ostendunt multis signis se ad hoc inuoluntarios: nec superioris voluntatem perficere cupiunt, sed ut superior iuxta voluntatem eorum iubeat, exoptant: alioqui rebelles sunt, & murmurant atque se excusant. Et istis esset multò melius obedientiam non vouisse, eo quòd votum ipsis laqueus damnationis factum sit: quia Bernardus dicit, quod qui occultè vel apertè satagit, ut quod ipse vult, hoc ei prelati iniungat, ipse se seducit, & frustra sibi blanditur de obedientia prelatorum. Non enim in ea re ipse prelati, sed magis ei prelati obediunt. Secundus gradus est obedientiæ conformitas, cum quis non tantum operibus foris obedit, sed etiam voluntatem suam perfectè sui superioris voluntati conformat, in nullo se inuoluntarium ostendendo vel excusando, vel querulando sibi esse nimis graue vel durum factu, etiam si quandoque appareat contrarium esse sensibus & naturæ. Istos tamen oportet diligenter advertere, quod obedientia talis, licet in operibus perfecta sit, in intentione tamen frequenter imperfecta est, ut cum ex timore obediunt, ne
repre-

*Obedien-
tia cõfor-
mitatis.*

DE MORTIFICAT. 259

reprehendantur, confundantur, non amē-
tur, vel ne indignationem superiorum in-
currant, Aut è contra obediunt, vt supe-
rioribus placeant, ab ipsis caripendantur,
laudentur, exaltentur, vel amētur, ita quod
purè Deus solus finis eorum non est, sed
quiddam humanum in illo quærunt, de
quibus Deus locutus est: *Amen dico vobis,*
repperunt mercedem suam. Et ob hoc sata-
git inimicus intentionem deprauare, dum
opus bonū non potest impedire, vt ipsum
per intentionem malam valeat possidere,
quia dicit Gregorius: *si autem semel cor in-*
ordinatione prauæ intentionis inficitur, sequen-
tis operis medietas terminus ab hoste calli-
do securè possidetur. Quoniam totam sibi
arborum fructus ferre conspicit, quam ve-
neni dente in radice prauæ intentionis
vitauit. Igitur omnia obedientiæ opera
quisque ad hoc perficere solummodo de-
bet vt perueniat ad maiorem misericor-
diam, complacentiam, gratiam, & fami-
liarem vel secretam dilectionem Dei. Et
cum totum posse suum fecerit, nihilomi-
nus semper debet velle contemni & abij-
ci à suis superioribus, & omnibus cū qui-
bus conuersatur: quia hoc est signum ve-
rax, quod propter Deum duntaxat omnia
agat.

Tertius gradus est obedientia vnionis,
L 7 hoc

Mat. 7.

*Obedien-
tiæ opera
quatenus
exercen-
da.*

*Obediētia
vniōis.*

hoc est: Vt aliquis non solum obediēs ex-
stat opere & volūtate, verū etiam omnis
modus & causa volūtatis suę vnitus sit vo-
luntati præcipientis aut desiderantis. Ista
obediētia propriè duntaxat ad Deum est,
quia hæc illi à charioribus, familiariori-
bus seu secretioribus amicis suis exhibe-
tur: quorum voluntas tam perfectè re-
signatur & vnitur voluntati Dei in o-
mnibus modis, vt vna volūtas sit facta, ita
quod quicquid circa eos Deus fieri per-
mittit, totum ex ordinatione abyssalis a-
moris & misericordiæ Dei prouenire fatē-
tur, & summo affectu suscipiunt, quan-
tumcunque etiam cōfusiuum, damnosum,
tædiosum vel pœnosum sit. Notandū est
tamen, in hac resignatione voluntatis ac
reliētionē, multos esse gradus: quia re-
periuntur qui parati sunt suscipere quic-
quid circa eos Deus forinsecus fieri per-
miserit, dummodo interna gratia, sensibi-
li amore, & spiritus dulcedine sui eos per-
mittat, quo sola iō interno, facile omnem
sufferre possunt aduersitatem. Isti adhuc
sunt infirmi milites in amore Dei. Breui-
tatis gratia cæteris gradibus omissis, scias
quod supremus gradus resignationis vo-
luntatis in placitissimam voluntatē Dei,
est quod voluntatis libertas perfectè mo-
riatur propter amorem Dei omni proprię
aff.atio.

*Resigna-
tionis
gradus.*

affectionis sentimento, & tam cito & perfecte diuinam voluntatem sequatur in omnibus, quæ sibi euenire possunt in tempore vel in æternitate, quemadmodum umbra sequitur mediū unde causatur. Et ista est summa libertas rationalis creaturæ, diuina voluntate perfrui duntaxat: quia per ipsam, si homo æternus & immutabilis factus in omni quod citra Deum contingere potest, etiam si solus omnes inferni cruciatus ferre deberet, paratus esset propter amorem Dei sine omni cordis retractione. Insuper, per multiplices amorosas affectiones in Deum, inuenit se paratū nedum ad suscipiendum à Deo tam hilariter omnem internā derelictionem aut subtractionem sensibus gratiæ, deuotionis, amoris, atque dulcedinis, sicut ad suscipiendum omnem affluentiam eorundem donorum Dei, ut eius placitissimæ voluntati vnitus esse possit: verum etiam tam vehementer accensus est ardore essentialis diuini amoris, quod ex intimo cordis sui exoptat stare toto tempore vitæ suæ sine omni sensibili amore & gratia, cum solo nudo essentiali amore in omni interna derelictione & cordis angustia sibi euenire possibilibus, non affectando quamcunque internam consolationem de Deo, quamlibet spiritualis existat: quia super omnia deli-

*Libertas
suprema
rationalis
creaturæ.*

Matt. 26.

Luc. 22.

desiderat in derelictione Iesum imitari, qui est status perfectissimus. Sic enim Iesus dum maximam perfectionem opere adimplere deberet, adeo derelictus erat ab illo tempore quo in horto orabat, quam caperetur, usque ad mortem suam, ab omni affluentia sensibilis amoris, gratiae atque dulcedinis (stans dūtaxat in nudo essentiali amore) ac si non amicus, sed inimicus Dei fuisset. & hoc ideo, ut sua poena & opera maiora essent, & essentialis suus amor magis probatus. Nam istud est excellentissimum virtutis opus, quod in terris Christus ostendit, & quod possit aliquis homo imitari. Ea propter nimis sunt inconsiderati, qui se adeo inuoluntarios ac radiosos exhibent & contristantur valde, cum ipsis subtrahitur internus diuinus influxus: quia latentem hoc propter Dei amorem sufferre, signum est puri amoris, & est sola via, quae ad veram perducit perfectionem. O felix anima, quae hoc modo moritur sibi ipsi, o quam nuda ab affectionibus efficitur peregrinis, quam quiescens corde, quam pura à peccatis, quam libera à poenis, quam aliena ab omni timore, ornata omni virtute clarificata in intellectu, eleuata in spiritu, unita Deo, & aeternaliter beatificata.

Hacten-

DE MORTIFICAT. 257

Hactenus de primo, qualiter scilicet fieri oporteat perfectam mortificationem omnium, quæ aliquod impedimentum possent præstare, quo minus Deo appropinquare, & cum eo uniri possimus, dictum sufficiat.

D. HENRICI HARPHII,
PIISSIMI ERVDITISSI-
MIQVE THEOLOGI DE
præparatione & ornatu vi-
tæ actiuæ.

CAPVT XIII.

De amorosa anima ad Deum conuersione.

Secundum nunc prosequendum, est instructio quomodo acquirere valeamus perseverantem amorosam unionem, absque vlllo modo inter Deum & animam nostram vires. Licet autem hoc ex parte docuerimus in illis mortificationibus quas supra diximus (nam quemadmodum naturale est lapidi deorsum cadere, sic naturale est animæ mortificatæ & viuificatæ per gratiam ab omnibus inordinacionibus, & liberæ existenti sine medio in Deum fluere & eleuari in ipsum: quia Deus est naturalis locus animæ, ad quem creata est ad æternaliter requiescendum & fruendum.